

gen veranlassend TBa. 3, 10, 4, 7. die Nacht, Einschübung nach RV. 10, 127. — 2) n. *gāṇa* संतापादि zu P. 5, 1, 101. *gāṇa* अनुप्रवचनादि zu 111. a) das Niederliegen, Schlafen: संवेशने तन्वैशारुरेधि RV. 10, 56, 1. Lāṭ. 3, 3, 11. Gobh. 4, 9, 11. Kāṭ. zu P. 4, 2, 57 (Gegens. उत्थान). स्थ-पित्तलः Brāg. P. 5, 9, 11. — b) geschlechtliches Beiwohnen, das Beschlafen Trik. 3, 2, 19. H. 537. °प्रकारा: Verz. d. Oxf. H. 215, b, 28. वाचातो Kāṭ. Ča. 20, 3, 5. — c) Sitz, Bank MED. kh. 3. — Vgl. संवेशनिक.

संवेशनीय adj. = संवेशनं प्रयोजनमस्य *gāṇa* अनुप्रवचनादि zu P. 5, 1, 111.

संवेशपति m. Herr des Niederliegens, — Schlaf, — Beischlaf: Agni Āc. Ča. 2, 4, 10. VS. 2, 20.

संवेशित् (von 1. विश्वा mit सम्) adj. *gāṇa* ब्राह्मणादि zu P. 5, 1, 124. zum Schlafe liegend: श्रधा:° Lāṭ. 10, 18, 11. — Vgl. संवेश्य.

संवेश्य (wie eben) adj. zu betreten, zu besitzen: राष्ट्र AV. 8, 1, 1.

संवेष (von 1. विश्वा mit सम्) m. nom. act. *gāṇa* संतापादि zu P. 5, 1, 101. — Vgl. संवेषिक.

संवेष्ट (von वेष्ट mit सम्) n. 1) das Gehülltsein in: वत्सलाभिन् MBh. 3, 13445. — 2) Hülle: शर्दूलचर्म° adj. gehüllt in HARIV. 9286.

संवेष्टन् (wie eben) n. nom. act. Dhāṭup. 28, 53 (als Bed. von मुरु).

संवेष्टु �nom. ag. von 1. वेष्ट mit सम् P. 4, 3, 120, Vārtt. 4.

संव्यवस्थ (von सा mit संव्यव) adj. zu entscheiden: तादशो यमनुप्रश्नः संव्यवस्थः स्वया धिया MBh. 12, 4734.

संव्यवहरण (von करु mit संव्यव) n. das Zurechtkommen —, Sichverständigen im gewöhnlichen Leben KULL. zu M. 10, 4.

संव्यवहार (wie eben) m. 1) Verkehr: पतितैः Āpast. 1, 21, 5. Spr. (II) 4517. KULL. zu M. 11, 196. — 2) Beschäftigung, das Sichabgeben mit Etwas, Betreiben: यूत्° adj. MBh. 13, 1641 (दूत्° ed. Bomb. würde zu 1) gehören). Mārk. P. 57, 9. Čāmk. zu Brāh. Ār. Up. S. 82. — 3) das Zurechtkommen —, Sichverständigen im gewöhnlichen Leben Gaṇit. SPASHTĀDH. 71. Mārk. P. 26, 23. KULL. zu M. 2, 58, 3, 21. Schol. zu Āc. Ča. 2, 6, 4. 16, 13. 3, 2, 11. zu TS. Prāt. 1, 14. 22, 3. लोकः M. 8, 131. Mārk. P. 44, 26. Sāh. D. 252, 12. — 4) ein allgemein verständlicher Ausdruck aus dem gewöhnlichen Leben: मानुषमिति लौकिकः संव्यवहारः Čāmk. zu TAITT. Up. S. 32. Schol. zu Lāṭ. 1, 5, 4. — Vgl. व्यवहार und संव्यवहारिक.

संव्यवहारवत् (von संव्यवहार) adj. der mit der Welt verkehrt, m. Geschäftsmann Spr. (II) 4487.

संव्यवहारिक s. सोऽ.

संव्यवहार्य (von करु mit संव्यव) adj. अ° mit dem man nicht verkehren darf; davon °ल n. nom. abstr. Kām. Nītis. 14, 64.

संव्याय (von व्यथा mit सम्) m. nom. act. अ° das nicht-aus-der-Lage-Kommen PĀNĀK. Br. 10, 5, 6. 14, 8, 4. 15, 2, 6. 25, 11, 4.

संव्याप्ति (von व्यथा mit सम्) m. Kampf Čāt. Br. 1, 2, 4, 2.

संव्यान (von 1. व्या mit सम्) n. Tuch, Mantel; = उत्तरीय AK. 2, 6, 3, 19. H. 671. HALJ. 2, 391. = कादन H. an. 3, 430. MED. n. 151. = वस्त्र H. an. = श्रंगुक MED. कुत्तलसंव्यानसंपर्यपदेशतः Sāh. 59, 10 (covering or fastening her hair BALL.). Kir. 4, 28.

संव्याप (wie eben) m. Decke, Tuch Čāmk. Br. 1, 5. Ča. 2, 5, 28.

संव्यास Verz. d. Oxf. H. 48, b, 2 wohl fehlerhaft.

संव्यूह (von 1. ऊळ mit संवि) m. Vertheilung, Anordnung Brāg. P. 3, 7, 27.

संव्यूहन् (wie eben) n. das Zusammenschlieben, Beiseiteräumen Vāgbh. 1, 25, 41.

संव्यूक्ति (von संव्यूह) adj. etwa zertheilend Suča. 1, 33, 7.

संव्रश्म s. u. व्रश्म mit सम्.

संव्रात vielleicht = व्रात Menge PĀNĀK. 3, 10, 16.

संव्रय (von व्री mit सम्) m. nom. act. अ° das Nichtzusammensinken TBa. 1, 5, 4, 2.

संशकला indecl. in Verbindung mit करु u. s. w. *gāṇa* उर्गादि zu P. 1, 4, 61. — Vgl. शकला.

संशतक (von संशत und dieses partic. von शत् mit सम्) m. pl. Eidgenossen, im MBh. Bez. von Kriegern (Trigarta mit seinen Brüdern), die feierlich geschworen hatten Arjuna zu tödten, aber selbst um's Leben gebracht wurden, AK. 2, 8, 2, 66. H. 795. MBh. 1, 187. 338. 530. 535. 3, 15178. 15187. 5, 2201. 2249. 7, 711. 722. 14, 1827. 2172. °वृथपवन् MBh. 7, Adhāja 17. fgg. in der ed. Calc. häufig falschlich संशतक gegr.

संशब्द (सम् + शब्द्) m. 1) Anruf, ein herausfordernder Ruf: अन्योऽन्यं वीरसंशब्दा (so ed. Bomb. st. बाणो der ed. Calc.) नामूपत भैः कृतः MBh. 6, 1886. कुरु संशब्दम् R. 4, 13, 40. 18, 2. अति° 4. — 2) Rede Brāg. P. 5, 3, 6. — 3) = संशब्दन das Erwähnen Vop. 17, 1. — Vgl. शब्दम् mit सम्.

संशब्दन् (von शब्दम् mit सम्) n. das Erwähnen Dhāṭup. 32, 110. प्रागव्यापीभावसंशब्दनाहुङ्क्रीस्यधिकारः Schol. zu P. 6, 2, 106.

संशब्द्य (wie eben) adj. अ° nicht verdienend erwähnt, — besprochen zu werden MBh. 3, 10695.

संशर्म (von 1. शम् mit सम्) m. Beruhigung, Befriedigung Čāt. Br. 3, 4, 8, 12. आत्मनः MBh. 5, 2845.

संशमन (vom caus. von 1. शम् mit सम्) 1) adj. (f. ई) beruhigend, niederschlagend (die aufgeregten humores) Suča. 1, 138, 20. वात° 143, 19. क्रिया KĀRAKA 8, 6. Vgl. पाप°. — 2) n. a) Mittel zur Beruhigung u. s. w. Suča. 1, 144, 15. 146, 11. 2, 51, 6. WISE 137. — b) das zur Ruhe-Bringen: रियो: Spr. (II) 5895.

संशमनीय (von संशमन) adj. von den Mitteln zur Beruhigung u. s. w. handelnd, sie betreffend: संशाधन° (das suff. gehört zu beiden Wörtern) Suča. 1, 144, 11. वास्तुमंशमनीयानि (von वास्तुमंशमन) मङ्गलानि R. 2, 36, 27.

संशय (von 2. शी mit सम्) m. am Ende eines adj. comp. f. शी. 1) Zweifel, Zweifelhaftigkeit, Ungewissheit (Gegens. निर्णय) AK. 4, 1, 4, 12. 3, 4, 8, 40. 25, 164. H. 1375. HALJ. 4, 6. definiert Suča. 2, 559, 18. Sāh. D. 440. TĀRKAS. 52. Brāhīśip. 129. SARVADARÇANAS. 113, 14. 163, 19. fg. — Āc. Ča. 1, 3, 5. 8, 12, 14. अङ्गाम् 10, 6, 18. M. 8, 253. इति चेत्संशयो भवेत् 9, 122. MBh. 3, 2344. KĀM. 2, 2, 17. 10, 1, 2. इति संशये Čāk. 123. Comm. zu AV. Prāt. 4, 12. unter den 16 पटार्य (bei GOTAMA) MADHUS. in Ind. St. 1, 18, 5 v. u. COLEBR. Misc. Ess. 1, 291. in der Pūrvamitmāmsā